

מ"ת 9075/08/19 - מדינת ישראל נגד תום בן דוד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 9075-08-19 ישראל נ' בן דוד(עציר)

לפני כבוד השופט יוסי טופף
המבקשת: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אוראל בן מוחה ועו"ד עידו נולמן
מפרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

נגד
המשיב:
תום בן דוד (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שי שורר

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו של תום בן דוד (להלן: "המשיב" או "תום") עד לתום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

כתב האישום

2. ביום 5.8.2019 הוגש נגד המשיב כתב אישום, לאחר שהוסגר לישראל בתום הליך משפטי שהתנהל בספרד, באופן שהוסף לכתב אישום שהוגש עוד ביום 12.2.2018 נגד מעורבים אחרים בפרשה.

3. כתב האישום מייחס למשיב את העבירות הבאות:

מנהל בארגון פשיעה, לפי סעיף 2(א)(1) לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003 (להלן: "חוק מאבק בארגוני פשיעה");

עבירות הלבנת הון - עשיית פעולה ברכוש במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו - ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון") בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

עשיית פעולה ברכוש אסור - ריבוי עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון ביחד עם סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

4. על-פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום, הנאשמים התאגדו במסגרת ארגון פשיעה, שפעל בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית (להלן: "**הארגון**"), החל מחודש ינואר 2015 או בסמוך לכך ועד למועד הפתיחה בחקירה גלויה ביום 16.1.2018 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**"). לכל נאשם היה במסגרת הארגון תפקיד מוגדר וברור במבנה ההיררכי. הארגון פעל במספר תחומים, שכללו בין היתר הפצת חשבוניות מס כוזבות בתמורה לעמלה, ניכוי חשבוניות מס כוזבות והלבנת הון, והכל במטרה להשיא את רווחיו ורווחי החברים בו, תוך התמדה בפעילות עבריינית משותפת של החברים בו.

5. יניב בן דוד (להלן: "**יניב**" או "**ראש הארגון**") שימש כראש הארגון והרוח החיה בו. יניב הוא שהתווה את מדיניותו הפלילית של הארגון וכיוון את הפעילים והחברים בו לביצוע עבירות פליליות. יניב קבע את חלוקת התפקידים בארגון והורה על חלוקת הרווחים בין חברי הארגון.

6. תום והראל (שאף הוא הוסגר לאחרונה לישראל מספרד), הינם אחיו של יניב, ושימשו כמנהלים בארגון, ונמנו על הדרג השני בהיררכית הארגון.

7. נטען כי הארגון הפעיל מערך משומן של הפצת חשבוניות מס כוזבות לעוסקים וחברות שונות, אשר שימשו כלקוחות הארגון. הפצת חשבוניות המס הכוזבות נעשתה באמצעות חברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות ההפצה של הארגון**"), והצמיחו הכנסות בהיקף של 366,650,934 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 53,316,112 ₪.

על מנת להפחית את חבות תשלום מס ההכנסה ומס ערך מוסף של חברות ההפצה של הארגון ועל מנת לשוות כסות חוקית לפעילותן, השתמש הארגון במערך חברות נוסף אשר סיפק חשבוניות מס תשומות כוזבות לחברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות הכסות של הארגון**").

חברות הכסות של הארגון הנפיקו לחברות ההפצה חשבוניות מס כוזבות בסך של 510,685,235 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 72,202,128 ₪.

עיקר הכנסותיהן של חברות הכסות נבע מהפעילות הפלילית מול חברות ההפצה, אולם לעתים הוציא הארגון חשבוניות כוזבות ללקוחות הארגון גם באמצעות חברות הכסות, כפי שפורט בכתב האישום.

בנוסף על מערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות, הפעיל הארגון מערך נוסף למתן הלוואות בריבית תמורת חשבוניות מס כוזבות.

כתוצאה ממערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות של הארגון וכתוצאה ממערך הלוואות בריבית כנגד

חשבוניות מס כוזבות, צבר הארגון רכוש, שהינו "רכוש אסור" בהתאם לסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, בסך כולל שאינו פוחת מכ-255 מיליון ₪.

הנה כי כן, נטען כי הארגון, או מי מטעמו, בהוראת ראש הארגון, ביצעו פעולות ברכוש האסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו של הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו, או עשיית פעולה בו. במסגרת פעילותו פרט הארגון, יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה וכן המחאות המשוכות על שם חברות הכסות בעסקי מתן שירותי מטבע, והכל בהתאם להוראת ראש הארגון, הדרג הבכיר והדרג הניהולי.

8. במסגרת הפרק הראשון שבכתב האישום מיוחסת למשיב עבירה של ניהול ארגון פשיעה לפי סעיף 2(א)(1) לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

על פי הנטען, בתקופה הרלבנטית, תום היה אחד ממנהליו של הארגון, ופעל במטרה לקדם את פעילותו הפלילית של הארגון.

במסגרת תפקידו בארגון, בין השנים 2013-2014, נרשם תום כבעליהן של חברת קינג דיוויד תעשיות (2014) בע"מ, חברת אופיר התזה ושאיבת בטון (2013) בע"מ וחברת קינג דיוויד ניהול פרויקטים בע"מ, כולן חלק ממערך חברות ההפצה של הארגון (ונאשמות בכתב האישום). נטען כי באמצעות חברות אלו, הארגון הפיץ חשבוניות מס כוזבות ללקוחותיו. בהקשר זה נטען כי גילה, נאשמת מס' 11 ובת זוגו של יניב, פעלה בהתאם להנחיות שקיבלה מתום בדבר הוצאת המחאות על שמן של חברות אלו לפקודת חברות הכסות, ולאחר מכן היא מסרה את אותן המחאות למי מטעם הארגון.

נטען כי תום (ואחיו הראל) פיקחו על הפעילות אותה הורה יניב לבצע, הנחו את הכפופים להם, בהתאם להנחיותיו, וכן פעלו לחלוקת הרווחים בארגון בהתאם להוראותיו.

צוין כי לשם קידום מטרות הארגון ובמטרה למנוע התחקות אחר פעילותם הפלילית, נהגו חברי הארגון להחליף, מעת לעת, מכשירי טלפון נייד וכרטיסי סים, שוחחו ביניהם באמצעות יישומן וואטסאפ והרבו להשתמש בשמות קוד.

נטען כי במעשים המתוארים בכתב האישום, תום, יחד עם יתר הנאשמים, ניהל ופיקח על הפעילות בארגון פשיעה, במישירין או בעקיפין, כשיניב עמד בראשו.

9. במסגרת הפרק השלישי שבכתב האישום מיוחסות לתום ולנאשמים נוספים עבירות של הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה.

על פי הנטען, בתקופה הרלוונטית הוציא הארגון, יחד עם מי מטעמו, חשבוניות מס כוזבות על שם חברות הכסות של הארגון, אותן ניכה הארגון בחברות ההפצה, הכל בנסיבות מחמירות. בתמורה לחשבוניות המס הכוזבות, הנפיק הארגון יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה של הארגון לפקודת חברות הכסות, וזאת כנגד אותן חשבוניות מס כוזבות שהוציאו חברות הכסות לחברות ההפצה. המחאות על שם חברות ההפצה מהוות רכוש אסור כהגדרתו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (להלן: "**הרכוש האסור**").

במטרה להסתיר ולהסוות את הרכוש האסור, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו, פעל הארגון בהתאם להוראות יניב כמפורט להלן: בהוראות יניב, הפקידו פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו, את ההמחאות בחברות למתן שירותי מטבע (להלן: "**חברות הנש"מ**") והמירו את ההמחאות למזומן (להלן: "**כספי המזומן**"); פעילי הארגון או מי מטעמו, על פי הוראות ראש הארגון, משכו את כספי המזומן מחברות הנש"מ; בהתאם להוראות ראש הארגון, פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו נטלו את כספי המזומן והטמיעו אותם חזרה בפעילותו הפלילית של הארגון.

היקף עבירות הלבנת ההון המיוחסות לתום, לפי הוראות ראש הארגון, במסגרת ההמחאות שנפרטו, הינו כדלקמן:

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד תעשיות (2014) בע"מ - סכום של 154,773,294 ₪;

- מחשבונה של חברת אופיר התזה ושאיבת בטון (2013) בע"מ - סכום של 62,438,017 ₪;

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד ניהול פרוייקטים בע"מ - סכום של 4,285,299 ₪;

סך היקף כלל עבירות הלבנת ההון המיוחסות לתום בכתב אישום הינו 221,496,610 ₪.

נטען כי תום עשה את הפעולות המפורטות לעיל בידיעה שהרכוש הינו אסור ובמטרה להסתיר או להסוות את מקורו, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו.

הבקשה למעצר עד תום הליכים

10. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המשיב, על דרך תיקון כתב האישום שהוגש עוד קודם לכן כנגד מעורבים אחרים, הוגשה הבקשה לעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו. נטען לקיומה של תשתית

ראייתית לכאורית לביצוע העבירות המיוחסות למשיב, ולקיומן של מספר עילות מעצר, כדלקמן:

עילת מעצר בשל חשש לסיכון בטחון הציבור, לרבות רכוש, לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק
המעצרים, נוכח אישומו של המשיב כמי שניהל ארגון פשיעה, הורה ונטל חלק בביצוע שורה ארוכה של עבירות כלכליות במסגרת ארגון הפשיעה בהיקף של מאות מיליוני שקלים. נטען כי המשיב הינו עבריין מתוחכם שפעל באופן שיטתי וסדרתי, יחד עם אחרים, כחלק ממארג עברייני, אשר גרם נזק לבטחון הציבור ולקופת המדינה. בהקשר זה צוין כי המשיב הורשע בעבר בביצוע עבירות של שיבוש הליכי משפט והשמדת ראיה, עת פעל למחיקה והשמדה של מידע בתחום הנהלת חשבונות אצל רואה חשבון של חברה נאשמת, וביום 23.6.2010 נגזר עליו עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. נטען כי מסוכנותו של המשיב אינה ערטילאית, שכן זו הוכחה בעבר, והרשעתו זו לא הרתיעה אותו מלבצע לכאורה את המיוחס לו בכתב האישום. מכאן, נטען לחשש ממשי כי המשיב ימשיך לסכן את ביטחונו של הציבור.

נטען כי מיד לאחר שחרורו של יניב מהמאסר, באוגוסט 2014, הוא שיכלל את פעילותו הפלילית, והקים את הארגון על בסיס מערך חדש של חברות ואנשים, שיעבדו תחתיו על פי הנחיותיו, בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית, מתחילת שנת 2015, ותום הצטרף כמנהל בארגון הפשיעה, נרשם כבעלים של מספר חברות הפצה בארגון והורה לפעילים בארגון ומי מטעמו, על הנפקת המחאות בתמורה לחשבונות מס כוזבות, כמפורט בכתב האישום.

נטען כי הפן הכלכלי בעבירות שביצע לכאורה תום מקים עילת מסוכנות לקופה הציבורית, בהתחשב בגורמים הבאים: פעילותו במסגרת תפקידו כמנהל בכיר בארגון פשיעה; הצטברותן של העבירות; התדירות התכופה והיומיומית שבביצוען; השנים הרבות בהן בוצעו העבירות באמצעות חברות שונות; התחכום בניהול מערך אופרטיבי של ארגון פשיעה על ידי תום יחד עם הנאשמים האחרים להנפקה וקיזוז של חשבונות מס כוזבות, תוך שימוש בחברות קש; שימוש בנותני שירותי מטבע (צייג'ים) לצורך פריטת שיקים והעברה של כספים במזומן; פעולות ההסתרה המתוחכמות שנועדו להסוות את זהות הבעלים של הרכוש האסור; ביצוע עבירות של הלבנת הון בהיקף של כרבע מיליארד ₪, והכל כדי לממן ולנהל את ארגון הפשיעה שפעל לצורך התחמקות מתשלום המיסים והלבנת הון. כמו כן, נטען כי הפצת וקיזוז של חשבונות מס כוזבות על ידי הארגון שבו כאמור שימש המשיב כמנהל בכיר, מקימה אף היא עילת מסוכנות כלכלית.

צוין כי המשיב אינו מואשם בעבירות המס המיוחסות לארגון הפשיעה ולחברות הרשומות על שמו, מפאת העובדה כי בהתאם להחלטת ההסגרה של תום מספרד, לא ניתן להעמידו לדין בעבירות אלו. בהקשר זה נטען כי עבירות המס המתוארות בכתב האישום מהוות את עבירות המקור, והן אלה שהצמיחו את הרכוש האסור העומד בבסיס עבירות הלבנת ההון בהן תום מואשם. משכך, לשיטת התביעה, נסיבות ביצוע עבירות הלבנת ההון, לפיהן תום נטל חלק בביצוע עבירות המס, מעידות על כך כי ידע שמדובר ברכוש אסור. עוד נטען כי תום ידע ואף נטל חלק בביצוע עבירות המס, כשמדובר בעבירות בסכומים אדירים במסגרת ארגון פשיעה, והכל במשך תקופה ארוכה, במסגרת תכנית עבריינית מסועפת ומורכבת שהתפרשה על פני אזורים

ומדינות שונות, אשר דרשה שיתוף פעולה מלא ומתמיד של כלל המעורבים, וגלגלה סכומי כסף בהיקפים עצומים של מאות מיליוני ₪, תוך מגמה ברורה להונות את שלטונות המס ובניגוד לחוק איסור הלבנת הון. נטען כי העובדה שתום שימש כמנהל בכיר, עסק בהפצה וקיצוז של חשבוניות מס כוזבות, מקימה אף היא את עילת המסוכנות הכלכלית בעניינו.

עילות מעצר בשל חשש לשיבוש הליכי משפט, העלמת והשמדת מסמכים, השפעה על עדים, התחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים. בהקשר זה נטען כי עילת המעצר הדנה במסוכנות שלובה גם בעילת המעצר הדנה בחשש לשיבוש מהלכי חקירה, שכן המסוכנות העולה מהמעשים המיוחסים לתום, היא כשלעצמה מובילה ישירות לחשש משיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או ריצוי העונש, להשפעה על עדים ולפגיעה בראיות אחרות. הודגש כי תום הורשע בעברו בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והשמדת ראיות, כך שאין מדובר בחשש ערטילאי, ויש בהרשעתו זו כדי ללמד על הסכנה משחררו ממעצר. נטען כי תום ואחרים, חברי ארגון הפשיעה, פעלו לשיבוש מהלכי חקירה ומשפט, כחלק אינטגרלי מביצוע העבירות, על מנת להקשות על רשויות האכיפה להתחקות אחר פעילותם הכלכלית. בהקשר זה נטען כי תום ויתר המעורבים עשו שימוש בטלפונים "מבצעים" וניהלו שיחות באמצעות היישומון ווטסאפ, מתוך כוונה למנוע מרשויות האכיפה להאזין לשיחותיהם, השמידו טלפונים וכרטיסי סים אחת לתקופה, השתמשו בשמות קוד וכינויים ועשו כל שביכולתם כדי לטשטש את עקבותיהם.

צוין כי תום עזב את הארץ, וקבע את מקום מושבו במדריד, משם המשיך לקחת חלק פעיל ומשמעותי בניהול הארגון, וביצע את העבירות המיוחסות לו במהלך התקופה הרלוונטית, תוך התקשרות יומיומית עם מי מפעילי הארגון, לצורך ביצוע העבירות והלבנת הון.

נטען כי בידי המבקשת ראיות לכך שתום ביחד עם אחיו וגילה (בת זוגו של יניב), ביססו עסקים ורכשו נכסי נדל"ן מחוץ לישראל, תוך שתום ומקורביו נרשמו כבעלי הרכוש לצורך הסתרתו.

נטען כי העובדה שתום בחר לחיות ולנהל את עסקיו מחוץ לישראל, תוך שניהל שם זוגיות ורכש נכסים, מלמדת שהוא הקים לעצמו תשתית חיים אלטרנטיבית מחוץ לישראל.

עוד נטען כי על אף שתום ידע כי הוגש כתב אישום נגד הדרג הניהולי של הארגון, הסוכנים ופעילים בארגון, כשהוא עצמו נחשב למנהל בכיר בו, ואף לאחר שנעצר בספרד, הוא בחר לעשות כל שלאל ידו על מנת למנוע את הסגרתו לישראל.

לבסוף, נטען כי במידה ותום יורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, הוא צפוי לרצות מאסר ממושך, ובשל כך מתחזק החשש מפני הימלטותו.

מכל המקובץ, נטען כי קיים יסוד סביר להניח כי שחרורו של תום בעת הזו יביא לשיבוש מהלכי משפט, להשפעה על עדים, לפגיעה בראיות ולהתחמקותו מהליכי שפיטה או מריצוי עונשו ככל שירשע.

11. בדיון שהתקיים ביום 19.11.2019, הודע לבית המשפט כי המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, ולקיומן של עילות מעצר כמפורט בבקשה למעצר עד תום ההליכים, תוך שמירת זכותו של המשיב לטעון לעניין עוצמת התשתית הראייתית ועילות המעצר, ככל שיובאו לעיונו חומרי חקירה חדשים. לבקשת ב"כ המשיב, הופנה המשיב לשירות המבחן, לקבלת תסקיר מעצר בעניינו, שבמסגרתו יפרט את התרשמותו ממפקחים מוצעים, תוך שהובהר כי אין בכך כדי לטעת ציפייה באשר להחלטה שתתקבל בנוגע למעצרו או לשחרורו של המשיב.

תסקירי שירות המבחן

12. בעניינו של המשיב הוגשו 3 תסקירים מטעם שירות המבחן. להלן עיקרי הדברים:

12.1 בתסקיר הראשון מיום 2.10.2019, עוד טרם ניתקבלה החלטה על בסיס ההסכמה לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר, צוין כי המשיב מוכר לשירות המבחן מחקירת מעצר קודמת בעניינו משנת 2010. שירות המבחן נפגש עם המשיב, אשר שיתף בקורותיו וקשריו עם בני משפחתו, אך אמנע מלפרט מעבר לנדרש בשל צנעת הפרט. המשיב תיאר מערכת יחסים טובה כיום עם הוריו ועם אחותו הצעירה ממנו. לצד זאת, ביטא המשיב כעס כלפי אחיו הבוגרים, בעקבות הסתבכותו בתיק הנדון והשפעתם לרעה עליו בהקשר זה.

המשיב סיים 10 שנות לימוד, ועזב לדבריו את מסגרת הלימודים בעקבות אמירות מעליבות מצד מנהל בית ספר. המשיב גויס לצה"ל אך לדבריו לא השלים את השירות הצבאי בעקבות אי שביעות רצונה של המפקדת שלו מתפקודו, ובשל נטייתו המינית. המשיב מסר כי בעבר עבד בחברות מחשוב ותקשורת; כמנהל מרפאה; בעסק המשפחתי בתחום הבניה; ובפיתוח עסק של בניית אתר אינטרנט. המשיב מסר כי משנת 2011 ועד למעצרו במדריד, התגורר בחו"ל (גרמניה, איטליה וספרד) וניהל משם את עסקיו בתחום הבניה בישראל.

המשיב שיתף כי בגיל 21 הצהיר בפומבי על נטייתו המינית ההומוסקסואלית. בתחילה בני משפחתו התקשו לקבל זאת, אך במרוצת השנים השלימו עם כך. משנת 2015 המשיב מנהל זוגיות עם בן זוג, עמו התגורר בספרד עד למעצרו בספרד בינואר 2018.

צוין כי בשנת 2010 המשיב הורשע בביצוע עבירות של השמדת ראיה ושיבוש מהלכי משפט, בגינן נדון למאסר על תנאי וקנס.

שירות המבחן נפגש עם בני משפחתו של המשיב ומכרו, אשר הציעו לפקח עליו בבית אמו ביהוד. ברם, שירות המבחן ציין כי בהעדר קביעה על אודות קיומן של ראיות לכאורה בעניינו של המשיב (נכון למועד כתיבת התסקיר), אין ביכולתו להעריך כדבעי את המסוכנות הנשקפת ממנו, וכפועל יוצא להתייחס להתאמת גורמי הפיקוח.

12.2 ביום 7.11.2019, לאחר שנתקבלה החלטה על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית ועילות מעצר, הוגש תסקיר משלים, שבמסגרתו שב שירות המבחן על עיקרי התסקיר הקודם. צוין כי המשיב בן 34, מנהל מערכת יחסים עם בן זוגו מזה כ-3 שנים, ללא ילדים, ועד למעצרו התגורר בספרד, משם לדבריו ניהל עסקים בתחום הבניה בישראל.

בהתייחס לנסיבות מעצרו, ציין המשיב כי נוצל על ידי אחרים, והוא מבין כי היה צריך להתרחק גם מאחיו, המעורבים בתיק זה.

שירות המבחן התרשם כי המשיב הינו פגיע ורגיש, ויחסיו עם בני משפחתו במשך השנים היו מורכבים. המשיב ציין כי התנהלותם של בני משפחתו והתדמית שנוצרה להם השפיעה במישרין ובעקיפין על חייו ובחירותיו. שירות המבחן התרשם כי על אף שהמשיב מבטא הבנה מסוימת להתנהלותו הבעייתית לכאורה, הוא גם מבטא קושי לבחון את משמעות המעשים עליו ועל סביבתו. שירות המבחן התרשם כי בחירותיו המכשילות של המשיב בחייו עונות על הצורך שלו להוכיח ולהנכיח את ערכו העצמי בעיניו ובעיני הסביבה, והוא מתקשה להכיר בכך. בהתחשב בעברו הפלילי של המשיב הכולל עבירות בעלות זיקה לעבירות המיוחסות לו כיום, המתאפיינות בתחכום, בשיטתיות ובתכנון, ובעלות היקף כספי עצום, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות דומות, ולשיבוש הליכי משפט מצד המשיב. בנוסף, היות ועיקר מושבו של המשיב בשנים האחרונות, טרם המעצר, היה בחו"ל, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להמלטותו של המשיב מאימת הדין.

שירות המבחן פגש בהוריו של המשיב, אחותו ואנשים נוספים, אשר הוצעו מטעם ההגנה לשמש כמפקחים עבורו. קצין המבחן ציין כי לאחר ששוחח עם המפקחים המוצעים, התקבל הרושם כי הן אינם מתאימים לפקח עלך המשיב, להציב בפניו גבולו ברורים להתנהגותו ולצמצם את הסיכון הנשקף ממנו. עוד צוין כי בני המשפחה שהוצעו לפקח על המשיב מעורבים או קשורים לכאורה לתיק הנוכחי, אם כעדי תביעה ואם כנחקרים, ועל כן קיים ניגוד עניינים מובנה וחשש מפני שיבוש מהלכי משפט. עוד צוין כי על אף שחלק מהמפקחים המוצעים ביטאו הבנה למשמעות הפיקוח ולאחריותם המתחייבת מכך, ניכר כי הם אינם

מכירים במורכבות מצבו של המשיב ובדפוס התנהגותו הבעייתיים העולים לכאורה מהתנהלותו בשנים האחרונות.

שירות המבחן התרשם כי בהתחשב בטיבן של העבירות רחבות ההיקף המיוחסות לכאורה למשיב, המתאפיינות בתחכום, תכנון ושיטתיות, כל חלופה שתוצע לרבות מעצר בפיקוח אלקטרוני, לא תצמצם את הסיכון הנשקף ממנו, ולא תפיג את החשש משיבוש מהלכי משפט והמלטות מן הדין. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על המשך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

12.3 בתסקיר נוסף מיום 30.12.2019, אשר הוגש בעקבות החלטת בית המשפט, כדי ששירות המבחן יפרט התרשמותו ממפקחים אפשריים נוספים. קצין המבחן ציין כי נפגש עם שבעה מפקחים מוצעים נוספים, ביניהם: קרובי משפחתו ומכרים של המשיב ומשפחתו. צוין כי על אף רצונן הכן של המפקחים המוצעים להתגייס למלאכת הפיקוח ולסייע למשיב, ניכר כי המפקחים המוצעים הנוספים אינם מודעים למורכבות מצבו ולדפוס התנהגותו שעלולים להיות בעייתיים. צוין כי התקבל הרושם שהמפקחים המוצעים לא שמרו עם המשיב על קשר רציף בתקופה שקדמה למעצרו עת שהה בחו"ל, הם מתקשים לזהות גורמי סיכון בהתנהגותו, כפי שבא לידי ביטוי בעברו הפלילי, קשריו עם אחיו וביצוע לכאורה של העבירות המיוחסות לו. שירות המבחן התרשם כי המפקחים המוצעים יתקשו להוות דמות סמכותית ואפקטיבית לשם הצבת גבולות בפני המשיב. לאור זאת, ונוכח החשש כי המשיב ישוב לבצע עבירות דומות או ישבש את הליכי המשפט, שב שירות המבחן על המלצתו להורות על המשך מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

טיעוני הצדדים

13. ב"כ המבקשת, עו"ד אוראל בן מוחה, עו"ד עידו נולמן ועו"ד שרון יונוביץ עתרו להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, ושב על עיקרי הבקשה בכתב, כפי שפורטו לעיל. נטען כי כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות חמורות של ניהול בארגון פשיעה והלבנת הון. הודגש כי בשל אילוצים פרוצדורליים בלבד, הטמונים בהליכי הסגרת המשיב ממדריד, מנועה המדינה מלהעמיד את המשיב לדין גם בשל ביצוע העבירות הפיסקאליות המיוחסות לנאשמים אחרים בכתב האישום. נטען לעילות מעצר בשל מסוכנות, חשש להימלטות מאימת הדין ולשיבוש הליכי משפט, מהטעמים שפורטו בבקשת המעצר.

צוין כי אין זו ההסתבכות הראשונה של תום עם החוק ביחד עם אחיו. בהקשר זה נטען כי בעברו המשיב לקח חלק, אמנם קטן הרבה יותר, בביצוע עבירות שנעשו על ידי אחיו במסגרת של התארגנות שכללה הפצה וקיזוז חשבוניות מס כוזבות. במקרה הקודם תום שיבש ראיות והשמיד ראיות במטרה לסייע לאחיו.

אחיו נשלחו למאסר מאחורי סורג ובריח באותה פרשיה. הוצג גזר הדין מיום 23.6.10 (ת"פ 40099-08) והמרשם פלילי של המשיב. נטען כי העונש שנגזר בזמנו לא הרתיע את תום מלחבור לאחיו שוב, כאשר הפעם נטל חלק גדול הרבה יותר באותה התארגנות עם אחיו. הודגש כי בכתב האישום מיוחסות לתום עבירות הלבנת הון בהיקף של 221 מיליון ₪. צוין כי תום הוסגר מספרד לישראל לאחר שנדחה ערעורו על הסגרתו. מרכז חייו בשנים שקדמו למעצרו הנוכחי היה בספרד, שם התגורר עם בן זוגו, ואף נאמר כי קיימות אינדיקציות ראייתיות לכך שבבעלותו רכוש בספרד, לרבות נדל"ן.

נטען כי מכתב האישום נשקפת מסוכנות כלכלית, נוכח ביצוע עבירות במסגרת של ארגון פשיעה, התארגנות רבת משתתפים, פעילות שנעשתה באופן תדיר, יומיומי, תוך ביצוע פעולות של שיבוש והסתרה על מנת שאותה התארגנות תמשיך להתקיים, היקף עבירת הלבנת הון ביחס לתום נגזר מהיקף החשבוניות הכוזבות וההמחאות אשר עברו בין נותני שרותי המטבע כאשר תום נרשם כבעליהן של שלוש חברות אשר שימשו חברות הפצה של הארגון, באמצעותן הפיץ הארגון חשבוניות מס כוזבות, במסגרתן קיזז הארגון חשבוניות מס כוזבות מחברות הכסות של הארגון, כאשר כנגד החשבוניות הכוזבות נמסרו המחאות אשר נוכו בין נותני שירותי המטבע. ב"כ המבקשת הפנו לפסיקה שקבעה כי עבירות רכוש מסוימות בנסיבות מסוימות עלולות לסכן את הציבור, כגון עבירות רכוש המבוצעות באופן שיטתי, בהיקף ניכר, תוך שימוש במספר עבריינים, באמצעים מתוחכמים וכדומה (בש"פ 5431/98 **רוסלן פרנקל נ' מדינת ישראל** (18.9.98); בש"פ 2797/04 **מדינת ישראל נ' רומל קעדאן** (28.3.04); בש"פ 2557/04 **מדינת ישראל נ' ברוך בן ציון** (22.3.04); בש"פ 8611/09 **וצ'יסלב סטבינסקי נ' מדינת ישראל** (5.11.09); בש"פ 8082/12 **אוסקר אברהם נ' מדינת ישראל** (12.12.12); בש"פ 5561/12 **מדינת ישראל נ' אריה שירזי** (31.7.12); בש"פ 6393/13 **אילן שפק נ' מדינת ישראל** (20.10.13)).

צוין כי תום בחר לשמור על זכות השתיקה, ובהתאם לפסיקה, הרי שיש בשתיקתו זו כדי לחזק הן את הראיות לכאורה והן את עילות המעצר (בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (10.3.11)).

נטען כי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט, לרבות השמדת ראיות והעלמת מסמכים, השפעה על עדים והתחמקות מהליכי שפיטה וריצוי עונש מאסר. בהקשר זה הודגש כי תום הורשע בעברו בעבירות של שיבוש מהלכי משפט והשמדת ראיות, על מנת לסייע לאחיו במסגרת פרשיה אחרת, וכי נקבע ששיבוש הליכי משפט בעבר יכול לשמש אינדיקציה לעתיד (בש"פ 5890/91 **טרודי נ' מדינת ישראל** (24.1.92)). יתרה מזאת, נטען כי היות ובכוונת המדינה לעתור לעונש של מאסר בפועל, ככל שתום יורשע במיוחס לו, הרי שהחשש להימלטותו מתעצם נוכח העובדה כי מרכז חייו מחוץ לגבולות ישראל, הוא מחזיק בתושבות ספרדית ובן זוגו מתגורר במדריד. נטען כי תום עשה כל שלאל ידו שלא להגיע ארצה במסגרת הליך ההסגרה.

עוד נטען כי המשיב מחזיק בנכסים ובכספים בספרד, דבר שיקל עליו לבסס שם מחדש את מרכז חייו, ככל שיעלה בידו לצאת מישראל. כתמיכה ראייתית בטענה זו, הציגו ב"כ המבקשת הודעה שנגבתה ממר יובל גפני ביום 17.12.2018, במסגרתה מסר כי העביר לתום בן דוד סכום של כ-736,000 אירו, בשלושה

תשלומים, לחשבון הבנק שלו בספרד. כמו כן, הוצג מסמך מתורגם מספרדית, שכותרתו: "הסכם הלוואה בין גורמים פרטיים ללא ריבית", ממנו עולה לכאורה כי יובל גפני הלווה לתום סכום של 150,000 אירו, ללא ריבית, אשר יוחזר בתוך 12 חודשים.

ב"כ המבקשת הוסיפו כי שחרור לחלופת מעצר מבוססת על אמון, אך תום אינו ראוי לאמון שכזה. לעניין המפקחים, התבקש בית המשפט לאמץ את התרשמותו השלילית של שרות המבחן מהתאמת המפקחים המוצעים ומהמשיב עצמו, וצוין כי נדרשים טעמים מיוחדים כדי לחרוג מהמלצותיו של שירות המבחן. נטען כי לחלק מהמפקחים שהוצעו קיימת היכרות שטחית בלבד עם המשיב, הם לא היו עמו בקשר בזמן שהותו מחוץ לישראל ורובם ככולם לא ידעו לומר במה עסק בספרד. חלק מהמפקחים אף נחקרו גם בתיק זה. נטען כי יש לאמץ את עמדת שירות המבחן ולקבוע כי מדובר במפקחים שלא יזהו גורמי סיכון מצד המשיב ויתקשו לפקח עליו. בית המשפט אף התבקש לפסול את מקום החלופה המוצע על בסיס מידע מודיעיני שהובא לעיונו של בית המשפט.

מכל המקובץ, נטען כי לאור התנהלותו של המשיב; חומרת העבירות המיוחסות לו; אופן ביצוע העבירות; אופיו של המשיב כפי שמשתקף מתסקירי שירות המבחן; חוסר האמון במשיב; עברו הפלילי וחוסר הרתעתו; ההתרשמות מהמפקחים המוצעים - כל אלה מובילים למסקנה שיש לאמץ את עמדת שירות המבחן, ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

14. ב"כ המשיב, עו"ד שי שורר, עתר לשחרר את המשיב מבית המעצר להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני בבית אחותו, בפיקוח מי מהמפקחים שהוצגו מטעמו.

ב"כ המשיב התייחס לטיעוני ב"כ המבקשת, וצוין במענה להן כי גילה, בת זוגו של יניב, שאף היא נאשמת בהליך זה, שוחררה בהסכמה, על אף שיש לה חשבונות בנק בספרד, כפי העולה ממסמכים שהמבקשת הציגה.

נטען כי אין כל מניעה שבית אחותו של תום ישמש עבורו כמקום למעצר בית בפיקוח אלקטרוני, וכי נעשו כל ההתאמות הנדרשות, לרבות התקנת קו בזק. צוין כי במקום אף מותקנות מצלמות אבטחה, אשר יאפשרו מעקב אחר הנכנסים למקום.

במענה לחשש שנשמע מפני שיבוש הליכי משפט נטען כי משהוגש כתב אישום, ולא נודע על השלמות חקירה, אין מקום לחשש כי תום ישבש את הליכי המשפט. בהקשר זה נטען כי ארגון הפשיעה מהתואר חדל מלהתקיים, כך שלא ברור כיצד ביכולתו של תום לשבש דבר מה. עוד בהקשר זה נמסר כי במהלך שהותו של תום בכלא הספרדי הותר לו שימוש בטלפון כך שלו רצה להשפיע על עדים, הרי שכבר יכל לעשות כן.

נטען כי בחודש נובמבר 2017 ביקר המשיב בארה"ב למשך שבועיים, מדינה שיש עמה הסכם הסגרה על עבירות מס. מכאן, נטען כי לו המשיב היה מנסה לחמוק מן הדין, הרי שהיה נמנע מלנסוע לארה"ב מפני החשש שיוסגר, גם על בסיס החשדות שנחקרו לביצוע עבירות מס מצדו.

נטען כי תום הסכים לבסוף להגיע לישראל, בכך שוותר על הערעור שהגיש כנגד הליך הסגרתו מספרד לישראל. נטען כי אין ממש בטענת המבקשת כי מרכז חייו של המשיב בספרד, ולכן מתעורר חשש ממשי להימלטותו לשם, בהינתן שמדינה זו הסגירה אותו לישראל.

נטען כי אין ליחס למשיב מסוכנות יתר בהשוואה לנאשמים אחרים בהליך זה, שיוחסו להם עבירות שחומרן אינה פחותה מאלו המיוחסות לתום, ובעניינם נתקבלו זה מכבר החלטות על שחרורם, ולחלקם אף הותר לצאת את הארץ לחופשות.

נטען כי יש לתן משקל לפרק הזמן שבו שוהה המשיב במעצר, מאז נעצר במדריד 16.1.2018, ולמשך פרק הזמן הממושך שהליך זה צפוי להתנהל בפני המותב העיקרי.

נטען כי עברו של תום אינו מכביד, ובעבר הוא הקפיד למלא אחר תנאים מגבילים שהוטלו עליו, ללא כל הפרה מצדו, כך שאין כל הצדקה שבית המשפט לא ייתן בו אמון.

ב"כ המשיב שלל את הטענה כי חומר הראיות מצביע על כך שתום עשה שימוש ב"טלפון מבצעי", וטען כי נעשה שימוש במספר הטלפון הרגיל שלו.

לעניין שתיקת המשיב בחקירה, נטען כי המשיב פעל כן על סמך ייעוץ משפטי שקיבל.

ב"כ המשיב נתן דעתו גם לאמור בתסקיר ולהמלצותיו, וציין כי שיקולי בית המשפט רחבים מאלו של שירות המבחן, ועל כן אין הוא מחוייב להמלצותיו. עוד נאמר כי שירות המבחן אינו נוהג להמליץ על שחרור כשמדובר על אישומים הנוגעים לארגוני פשיעה, ואף נטען כי קצין המבחן אמר זאת לאמו ולאחותו של המשיב.

נטען כי המפקחים המוצעים ראויים לשמש ככאלה, והסיבה שלא כולם שמרו עם המשיב על קשר רציף עובר למעצרו טמונה בשהותו הממושכת מחוץ לישראל בשנים שקדמו למעצרו. נטען כי אין מניעה שלא לאפשר את שחרורו של המשיב להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, בפיקוח המפקחים שבית המשפט ימצא לנכון ובתנאים מגבילים שיקבעו.

ביחס לתסקיר מיום 30.12.2019, במסגרתו שלל שירות המבחן את התאמתם של 7 מפקחים מוצעים

נוספים שהוצגו להתרשמותו, טען ב"כ המשיב כי קצין המבחן כשל במלאכתו עת מצא להתרשם מכל שבעת המפקחים המוצעים יחדיו, כשכולם ישובים עמו, זה לצד זה, באותו החדר.

15. המשיב עצמו התחייב למלא אחר התנאים המגבילים שיוטלו עליו והבטיח שלא יעשה דבר שיהיה בו כדי להפר את אמונו של בית המשפט או כדי לסכן את משפחתו. המשיב מסר שהבין את האחריות הקולקטיבית שתוטל על המפקחים, במידה ויפר את תנאי המעצר. המשיב הוסיף כי אחת הסיבות שבשלן ביקש להימנע מלהגיע לישראל היא העובדה שבן זוגו לחיים, שלו נישא בספרד, מתגורר במדריד. המשיב סיפר כי בן זוגו הרבה לבקרו בבית המעצר בספרד, ונאמר לו שלא תינתן לו האפשרות לבקרו בבית הכלא הישראלי. המשיב ציין כי לאחר מעצרו במדריד, בן זוגו המשיך להתגורר בדירה ששכרו יחדיו במדריד למשך כחצי שנה נוספת, ולאחר מכן הוא העתיק מגוריו לדירה אחרת. המשיב אישר כי קיבל כספים מיובל גפני, אך לדבריו השתמש בהם לצרכי מחייתו בספרד, ובכלל זאת השקיע בשיפוץ נכס, אך זנח זאת בעקבות מעצרו. המשיב מסר כי הוא עדיין חייב את אותם כספים ליובל גפני.

16. בעקבות הביקורת החריפה שנשמעה מטעם ב"כ המשיב על מלאכתו של קצין המבחן, בעיקר בשל כך שנפגש עם שבעת מפקחים מוצעים יחדיו, מצאתי חובה לתן לקצין המבחן זכות תגובה לנטען נגדו, ואף הובהר כי ככל שקצין המבחן יבקש להתייצב לפני בית המשפט, במעמד הצדדים, על מנת להציג את עמדתו, הרי שבית המשפט יתיר זאת.

ביום 8.1.2020 נמסרה לבית המשפט התייחסות בכתב מאת קצין המבחן מר שמואל ורהפטיג, ולצד חתימתו הוספה חתימתה של גב' דנה לוין, מפקחת מעצרים מחוזית. במסגרת תגובה זו נכתב בין היתר כי שירות המבחן "בוחר מפקחים מוצעים בעניינם של העצורים על פי שיקולים מקצועיים, בין היתר, מאפייני העצור והערכת הסיכון המגובשת בעניינו. במקרה דנן, היה צורך, גם לאור ריבוי מפקחים שהוצעו בעניינו של תום, להעביר מידע אחיד לגבי תפקיד המפקח ומטרת הפגישה, לבחון את התאמתם לתפקיד, התקשורת ושיתוף פעולה בין המפקחים, בדגש על הבנת חשיבות ומשמעות התפקיד על ידי כולם, וכן לבחון את הסדרת הקשר ביניהם לגבי מתווה הפיקוח, לאורך כל שעות היממה".

בהמשך נכתב כי במידה ובית המשפט ימצא לנכון כי על שירות המבחן להיפגש עם מי מהמפקחים המוצעים בנפרד, אזי שירות המבחן ייערך לכך.

17. בעקבות התייחסות שירות המבחן, ניתנה לב"כ הצדדים זכות תגובה.

ב"כ המבקשת הדגישו בתגובתם כי שירות המבחן הוא גורם מקצועי ואובייקטיבי הפועל כזרוע הארוכה של בית המשפט. שירות המבחן בוחר בכליו המקצועיים הן את העצור על כלל מאפייני אישיותו והן את המפקחים המוצעים כחלק מתכנית הפיקוח המוצעת. נטען כי שירות המבחן רשאי לבחון את המפקחים המוצעים באופן פרטני על מנת לעמוד על מאפייני אישיותם אל מול גורמי הסיכון הנשקפים מהמשיב

הספציפי, ויתכן שייעמוד על הדינמיקה שבין כלל המפקחים המוצעים, בהינתן שהם יחדיו מהווים את החלופה המוצעת.

מכאן, טענה המבקשת כי קצין המבחן ביצע עבודתו נאמנה משבחו את הסדרת הקשר בין כלל המפקחים לגבי מתווה הפיקוח לאורך כל שעות היממה.

מנגד, טען ב"כ המשיב בתגובתו כי מתגובת קצין המבחן אכן עולה כי כל שבעת המפקחים המוצעים נשוא התסקיר האחרון נבחנו יחדיו באותו החדר, וכשם שנבחנו יחדיו כך גם נפסלו יחדיו כולם באופן גורף. נטען כי בתסקיר כלל לא הוזכר המתווה להסדרת הקשר בין המפקחים לבין מתווה הפיקוח, כפי שנטען לראשונה בתגובת קצין המבחן לטענות שהושמעו כלפיו. לבסוף, נטען כי בית המשפט בחן כל אחד מהמפקחים שהציעה ההגנה "באופן ישיר ובלתי אמצעי ובצורה מעמיקה ויסודית", ולאחר שב"כ המבקשת אף הם חקרו את המפקחים, לעומת הדרך שבה בחן קצין המבחן את המפקחים, הרי שלא נדרש עוד נימוק מיוחד לסטייה מהמלצותיו השליליות של קצין המבחן.

דין ומסקנות

18. כאמור, כתב האישום מייחס למשיב עבירות חמורות של ניהול ארגון פשיעה והלבנת הון. אין מחלוקת באשר לקיומה של תשתית ראייתית לכאורית, המקימה פוטנציאל מספק לשלב דיוני זה, להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו, ולקיומן של עילות מעצר כמפורט בבקשה למעצר עד תום ההליכים. הסוגיה השנויה במחלוקת אם כן, היא האם יש במעצר בפיקוח אלקטרוני, לצד פיקוח אנושי מתאים והצבת תנאים מגבילים, כדי להפחית מעצמת עילות המעצר, לרף שיאפשר את שחרורו מבית המעצר.

19. כידוע, משנמצא כי נגד נאשם קיימות ראיות לכאורה להרשעתו במיוחס לו וכשקיימות עילות למעצרו, עדיין שומה על בית המשפט לבחון האם ניתן להגשים את תכלית המעצר בדרך של חלופת מעצר שבה הפגיעה בחירות הנאשם היא פחותה, בשים לב שזכות החפות עומדת לרשותו, כל עוד לא הוכרע דינו לחובתו. ודוקו, סעיף 21 לחוק המעצרים קובע כי בטרם החלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה", וגם כשעסקינן בעבירות המקימות עילת מעצר סטטוטורית בשל מסוכנות, על בית המשפט לבחון אפשרות של חלופת מעצר, ובלבד שזו משיגה את מטרת המעצר בדרך שפגיעתה בחירות פחותה, ועל רקע המסוכנות הקונקרטית הנשקפת מהמשיב [בש"פ 668/18 מוסא אבו זאיד נ' מדינת ישראל (29.1.2018); בש"פ 1523/16 מדינת ישראל נ' פרץ (29.2.2016); בש"פ 7237/17 עאמר עאסלה נ' מדינת ישראל (24.9.2017); בש"פ 6128/14 מדינת ישראל נ' הדיה (12.9.2014)]. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני [בש"פ 3251/17 משהראוי נ' מדינת ישראל (11.5.2018); בש"פ 4256/16 חסין נ' מדינת ישראל

.(20.7.2016).

20. היתכנותה של חלופת מעצר נעשית בדרך של בחינה דו שלבית. תחילה, יש לבחון האם ככלל, בנסיבות המקרה וברמה העקרונית, קיימת חלופה אשר עשויה להפיג את המסוכנות המיוחסת למשיב ואת החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת. אם התשובה לכך היא שלילית, מסתיים הדיון בנושא חלופת המעצר. ככל שהתשובה לשאלה האמורה היא חיובית, על בית המשפט לבחון את מידת התאמתן של חלופות מעצר קונקרטיות, למשיב המסוים על נסיבותיו המיוחדות (בש"פ 7829/16 **דעוש נ' מדינת ישראל** (31.10.2016); בש"פ 5760/15 **דעים נ' מדינת ישראל** (3.9.2015); בש"פ 5109/15 **ביטון נ' מדינת ישראל** (30.7.2015)). טיב חלופת המעצר נגזרת, בין השאר, מעוצמתן של הראיות לכאורה להוכחת אשמתו של הנאשם, וכן ממעמדן ועוצמתן של עילות המעצר העומדות נגדו (בש"פ 726/16 **אלחייק נ' מדינת ישראל** (23.2.2016); בש"פ 6722/15 **ניג'ם נ' מדינת ישראל** (26.10.2015); בש"פ 6573/13 **מדינת ישראל נ' אביתר** (10.10.2013)).

21. בנסיבות המקרה שלפניי, נחה דעתי כי המשיב צולח את המשוכה הראשונה, ואין לשלול מניה וביה כי תימצא חלופה שיהא בה כדי להפחית מעצמת עילות המעצר לרף שיאפשר את שחרורו מבית המעצר, על אף חומרת העבירות בהן מואשם. בהקשר זה אזכיר כי בית המשפט העליון קבע לא פעם כי יש לשקול חלופת מעצר גם מקום שמדובר בעבירות חמורות אשר המסוכנות גלומה בהן; וכי מקום שיש בחלופה כדי לתן מענה לחשש מפני הישנות עבירות, על בית המשפט לשחרר את הנאשם לחלופת מעצר (ראו למשל, בש"פ 6866/13 **מדינת ישראל נ' חרפאני**, פס' 12 (16.10.2013)). להלן אנמק מסקנתי זו.

22. בטרם אפרט את הטעמים הקונקרטיים בעניינו של המשיב, אציין כי הבאתי בכלל חשבון, בין היתר, גם החלטות בנוגע לשחרור או מעצר שנתקבלו ביחס למשיבים אחרים, הנאשמים עם המשיב באותו כתב אישום.

כתב האישום חובק כאמור נאשמים רבים, שביחס למרביתם נתקבלו זה מכבר החלטות בנוגע להמשך מעצרם או שחרורם, והחלטות אלו עמדו לנגד עיני, תוך מתן דגש על השונה והדומה בינם לבין תום. כידוע, עיקרון השוויון מהווה כשלעצמו שיקול חשוב בהחלטה להורות על מעצר או שחרור בערובה, מקום בו לא קיים שוני רלוונטי בין נאשמים באותו כתב אישום המצדיק את האבחנה ביניהם (ב"ש 361/83 **אלמלם נ' מדינת ישראל**, פ"ד לז(2) 381, 386).

הנה כי כן, הגם שכל נאשם נבחן לגופו, הן על בסיס חלקו במעשים המפורטים בכתב האישום, והן בהתייחס למכלול נסיבותיו, בין אלה שמפורטות בכתב האישום ובין אלה שהינן נחלת נסיבותיו האישיות, רקעו האישי, המשפחתי והפילילי; הרי, שעקרון השוויון מחייב לתן מבט כולל על כלל ההחלטות שנתקבלו ביחס לנאשמים אחרים בכתב האישום, לבל תתקבל החלטה הנוהגת באופן שונה בין נאשמים שאין ביניהם שוני רלוונטי, ככל שהדבר נוגע בשאלת המעצר.

ראו בהקשר זה את פסיקת כב' השופטת (כתוארה אז) א' חיות בבש"פ 5443/03 חמודה לובאני נ' מדינת ישראל (26.6.2003):

"אכן, עיקרון השוויון של נאשמים בפני הדין והאיסור להפלות ביניהם, מקום שאין בנמצא הבדלים של ממש, עקרונות מוכרים וחשובים הם והשמירה עליהם חיונית מטעמי צדק והגינות לקיומו של הליך פלילי תקין (ראו: בש"פ 345,650/89 מסיקה וגלאם נ' מדינת ישראל, פ"ד מג (2), 23; בש"פ 433/89 בומשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1), 89; בש"פ 361/83 אלמלם נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2), 381). יחד עם זאת, מקום שבו ניתן למצוא הבדלים בין הנאשמים, בעוצמת הראיות לכאורה הקיימת לגבי כל אחד מהם, בסוג האישומים המיוחס להם או ביכולתו של כל אחד מהם להפריך את המסוכנות הראשונית המיוחסת לו, בשל נתונים אינדיווידואליים שונים, כי אז קמה הצדקה להבחין בין הנאשמים ואין מקום להחיל את עיקרון השוויון לגביהם."

וכן ראו בש"פ 2123/14 גאנם נ' מדינת ישראל (3.4.2014), שם קבע כב' השופט אורי שהם, כך:

"הלכה היא כי עקרון השוויון, שלפיו אין ליתן יחס שונה לשווים, חולש על סוגיית המעצרים, ובכלל זה הוא חל גם על מעצרים עד לתום ההליכים של נאשמים. עקרון השוויון החל בדיני המעצרים מורה אותנו, שלא לנהוג בצורה שונה בין נאשמים שאין ביניהם שוני רלוונטי, ככל שהדבר נוגע בשאלת המעצר (בש"פ 2468/94 כריים נ' מדינת ישראל (6.5.1994) ...; בש"פ 7686/03 רפייב נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 763, 753 (2003) ...; בש"פ 345/89 מסיקה נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(2) 723 (1989)). עוד נפסק, כי לעיתים יהיה די בקיומה של הפליה בין נאשמים שווים, על-מנת להטות את כפות המאזניים, ולהביא לשחרורם ממעצר (עניין כריים; עניין רפייב, בעמוד 764; ב"ש 1/87 דננאשילי נ' מדינת ישראל, פ"ד מא (2) 281, 292 (1987)). לפיכך, תנאי מקדמי לשחרורו של נאשם ממעצר על בסיס טענת הפליה, נעוץ בשאלה האם קיים שוני רלוונטי בינו לבין יתר הנאשמים. אין צריך לומר, כי קיומו של שוני מצדיק, ככלל, להבחין בין הנאשמים, ואין מדובר בהפליה אסורה. נקבע, כי לצורך בחינת השוני בין הנאשמים, ניתן יהיה להתחשב, בין היתר, במידת מעורבותם בביצוע העבירה; בעברם הפלילי; ובעוצמת התשתית הראייתית בעניינם (בש"פ 8623/10 סאלם נ' מדינת ישראל (5.12.2010); בש"פ 2985/06 אזערי נ' מדינת ישראל (1.5.2006))."

מכאן, כפי שציינתי, במכלול השיקולים בקשר למשיב, ובכללם חלקו בכתב האישום ונסיבותיו האישיות, יובאו בכלל חשבון גם ההחלטות שנתקבלו בעניינם של יתר הנאשמים בכתב האישום, הנוגעות להמשך מעצרים או שחרורם.

23. למעשה, אין חולק כי נשקפת מסוכנות מצד המשיב, נוכח המיוחס לו בכתב האישום ומעמדו בארגון הפשיעה, והגם שעצמת מסוכנותו זו אינה מבוטלת, נחה דעתי כי היא אינה מחייבת את הותרת המשיב מאחורי סורג ובריח, אלא כלל ניתן להפחיתה באמצעות חלופה הולמת.

ברקע מסקנתי זו הבאתי בכלל חשבון, לכאן ולכאן, את השיקולים הבאים:

(א) המשיב מואשם כאמור כי שימש כמנהל בארגון פשיעה כמתואר בכתב האישום, כך שהוא ואחיו הראל נמנו על הדרג השני בהיררכית הארגון, תחת ניהולו של יניב, אשר עמד בראש הארגון. ניתן לסווג את כלל העבירות המיוחסות למשיב כ"עבירות רכוש" או "עבירות כלכליות", אשר לא נקבעה עילת מעצר סטטוטורית בגינן, והן אינן מקימות כשלעצמן חזקת מסוכנות. עם זאת, ככלל, הן עלולות, לפי מהותן ונסיבות ביצוען, להקים עילת מעצר בגין מסוכנות. נקבע, לא אחת, בפסיקת בית המשפט העליון, כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, הן עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת בטחון הציבור (ראו למשל: בש"פ 560/06 **מנשה מזרחי נ' מדינת ישראל** (01.02.2006); בש"פ 6800/05 **אדם מכלוף נ' מדינת ישראל** (10.08.2005); בש"פ 7161/00 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר רחלין** (06.10.2000); בש"פ 5431/98 **פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4) 268; בש"פ 5814/06 **מדינת ישראל נ' אוחיין** (14.7.2006); בש"פ 6247/10 **יבגני רבינוביץ נ' מדינת ישראל** (1.9.2010); בש"פ 5561/12 **מדינת ישראל נ' אריה שירזי** (31.7.2012); בש"פ 6393/12 **אילן שפק נ' מדינת ישראל** (20.10.2013); בש"פ 6261/17 **מדינת ישראל נ' איציק ואזנה** (10.8.2017)).

(ב) מכתב האישום עולה כי הגם שהמשיב נמנה על הדרג הניהולי בארגון, הרי שלמעשה אחיו, יניב בן דוד, הוא זה ששימש כראש ארגון הפשיעה המתואר, הוא היווה "המוח" שהפעיל וניהל את הארגון, והוא זה שקיבל את ההחלטות החשובות לתפקוד הארגון באופן בלעדי והיה בעל המילה האחרונה בכל מה שקשור לארגון. מכתב האישום עולה לכאורה כי יניב ניהל את הארגון באופן ריכוזי, כך שתום, בדומה ליתר הנאשמים, עשו כדבריו, כל אחד במסגרת התפקיד שמילא בארגון.

אציין כי בהחלטת המעצר שנתקבלה בעניינו של יניב נקבע כי גם ביחס אליו אין לשלול על אתר את האפשרות שתמצא חלופה שיהא בה כדי להפחית מעצמת עילות המעצר בעניינו, אלא שכזו לא נמצאה עד כה, ועל כן נתקבלה החלטה על מעצרו עד לתום ההליכים.

(ג) מחלקו של תום בכתב האישום (בדומה לשני אחיו) נגרעו אישומי המס, על אף מעורבותו הנטענת בהם, וזאת בשל אילוצי המדינה ומחויבויותיה כתוצאה מהליכי הסגרת המשיב מספרד לישראל.

יצוין כי לנאשמים אחרים בכתב האישום, כאלה שמוקמו בדרג נמוך יותר בהיררכית הארגון, כן יוחסו בין היתר עבירות פיסקאליות, אלא שבהליך זה הם שוחררו זה מכבר מהמעצר, ועם הזמן אף בוטל הפיקוח האלקטרוני שהוטל עליהם, והוקלו משמעותית התנאים המגבילים שנקבעו בעניינם עד כדי ביטולם, כאשר למרבית ההקלות אף ניתנה הסכמת המבקשת.

(ד) למשיב לא יוחסו עבירות אלימות מכל סוג שהוא. בהקשר זה יש לציין כי להבדיל מתום, ליניב ולמשיב 3, מרדכי אטיאס, יוחסה בכתב האיטום גם עבירה של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). טיבה של עבירה זו הובא בין היתר בכלל חשבון בהחלטת מעצרו של יניב. ואילו, בכל הנוגע למרדכי אטיאס, יש לציין כי בכתב האיטום המקורי עבירה זו כלל לא יוחסה לו, ובעניינו נתקבלה בזמנו החלטה על שחרורו מבית המעצר להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, אשר אושרה גם בפסיקת בית המשפט העליון (בש"פ 5777/18 **מדינת ישראל נ' מרדכי אטיאס** (6.8.2018)). לימים, בוטל בהסכמה הפיקוח האלקטרוני ואף בוטלו מרבית התנאים המגבילים שהוטלו עליו. בהמשך, לאחר תיקון כתב האיטום, והוספת יניב בן דוד כנאשם, יוחסה למרדכי אטיאס גם עבירה של סחיטה באיומים, ועל אף זאת בית משפט זה לא התבקש לדון מחדש בשאלת מעצרו או תנאי שחרורו.

(ה) עברו הפלילי של המשיב כולל הרשעה אחת, על יסוד הודאתו, בעבירות של השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק העונשין ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין. בגזר הדין מיום 23.6.2010 הושת על המשיב עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך ₪ 10,000 (ת"פ 40099/08 **מדינת ישראל נ' תום בן דוד** (23.6.2010)). הווה אומר, מבלי להקל ראש בהרשעת הנאשם באותן עבירות, אין המדובר בעבר פלילי המלמד על מסוכנות מיוחדת, ובכל מקרה חלפו מאז כ-10 שנים, מבלי שהמשיב הורשע בעבירות נוספות.

(ו) ראש הארגון, יניב בן דוד, עצור עד לתום ההליכים; אחיו של המשיב, הראל בן דוד, עצור עד החלטה אחרת; יתר המעורבים נעצרו ולאחר מכן שוחררו, ובמרוצת הזמן הוקלו התנאים המגבילים שהוטלו עליהם, לרוב בהסכמת המבקשת. מכאן, בנסיבות אלו, וכפי מבנה הארגון המתואר בכתב האיטום, דומה כי הסיכוי להמשך פעילות הארגון בעת הזו הינו אפסי.

(ז) המשיב שמר על זכות השתיקה בחקירתו, ועל אף שנמסר כי נהג כן בעצת עורך דינו, ובהינתן כי זכות זו שמורה לכל נחקר, עדיין יש לכך נפקות הן במישור הראייתי, והן במישור עילת המעצר, במובן זה שהשתיקה עשויה לחזק את עילת המסוכנות (בש"פ 6642/19 **ישראל קקון נ' מדינת ישראל** (31.10.2019)); בש"פ 8638/96 **קורמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(5) 200, 206 (1996); בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (10.3.2011)).

24. בנוסף לכך, נתתי דעתי לחשש שהעלטה המבקשת כי שחרורו של המשיב ממעצרו, עשוי להביא לשיבוש הליכי משפט, אם בדרך של העלמת והשמדת ראיות, אם בדרך של השפעה על עדים ואם בדרך של התחמקות מהליכי שפיטה עד כדי הימלטותו מן הארץ.

אין חולק כאמור בדבר קיומה של עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק המעצרים. אכן, יש בסיס לטיעוני המבקשת בהקשר זה, כמפורט לעיל, הן נוכח טיב העבירות בהן הורשע המשיב בעברו; הן משום

שבשנים שקדמו למעצרו המשיב ביסס את מרכז חייו במדריד, שם נישא לבן זוגו והתגורר עמו, משם ניהל את עסקיו, ובצע לכאורה את הפעילות המיוחסת לו בארגון; העובדה כי המשיב הובא ארצה, בתום הליך הסגרה ממושך מספרד, והגם שלבסוף נתקבלה הסכמתו, אין להתעלם שבתחילה ביקש המשיב להתנגד להסגרתו וערער על כך לבית המשפט לערעורים בספרד; המשיב הפגין לכאורה צעדים שיש בהם כדי לשבש את חשיפת הארגון וחבריו, כגון השימוש ב"טלפונים מבצעיים", השמדת טלפונים סלולריים וכרטיסי סים ושימוש בשמות קוד.

עם זאת, סבורני כי לא הונחה לפני תשתית ראייתית לכאורית בעצמה מספקת לצורך תמיכה בטענת המבקשת כי למשיב נכסים בספרד, או בכל מדינה אחרת. כאמור, ב"כ המבקשת אישר כי אין בידי המבקשת אסמכתא בדבר נכסי נדל"ן הרשומים על שמו של המשיב או פלט חשבונות הבנק שניהל בחו"ל. יתר על כן, סבורני כי אין די בהודעתו של יובל גפני ובהסכם ההלוואה לכאורה שהוצג לבית המשפט, כדי הסקנת המסקנה כי המשיב מחזיק בחו"ל כספים בסכום הנטען של כ-736,000 אירו. ודוק, יובל גפני טען בהודעתו כי הוא כלל אינו מכיר את תום והכחיש כי הלווה לו כספים או כי חתם על אותו הסכם ההלוואה שהוצג לבית המשפט. לפי אמירותיו בהודעתו אשר הוצגה לבית המשפט, העברת הכספים לתום לא נועדה לשם מתן הלוואה, אלא על מנת שהכסף יועבר באמצעותו לכיסוי חובותיו לגורם אחר הנמצא בישראל. אמנם, תום אישר כי קיבל כספים מיובל גפני, ולדבריו אף יש לו חוב כלפיו, אך לדבריו כסף זה נצרך זה מכבר לצרכי מחייתו בספרד ולצורך שיפוץ נכס שחכר, אך זנח אותו עם מעצרו בשל ההוצאות הכספיות הכרוכות בהחזקתו. כך או כך, אף אם אצא מנקודת הנחה, לפיה תום החזיק בחשבונות בנק בספרד במהלך התקופה שניהל שם את אורחות חייו, לא הונחה לפני אינדיקציה ראייתית מספקת לכך שתום מחזיק נכסים משמעותיים בחו"ל, כאלו שיקלו עליו לשוב ולבסס מחדש את מרכז חייו בארץ זרה, במידה וימלט מן הארץ.

בהקשר זה, אין בידי להתעלם מכך שנאשמת אחרת בכתב האישום, גילה בן דוד, שהינה בת זוגו של יניב בן דוד, שוחררה בהסכמת המבקשת להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, אשר לימים אף הוא הוסר, ובוטלו מרבית התנאים המגבילים שהוטלו עליה, וכל זאת בהסכמת המבקשת על אף שאין חולק כי ברשותה רכוש משמעותי בחו"ל.

בנוסף לכך, המשיב סיפר כי במהלך מעצרו הממושך בספרד ניתנה לו גישה לטלפון, כך שלו רצה לשבש את החקירה או להשפיע על עדים, הרי שיכל לעשות זאת עוד במהלך שהותו במעצר.

מכל המקובץ, נחה דעתי כי גם כנגד עילת מעצר זו ניתן להציב חלופה הולמת, כך שאין מחייבת את המשך החזקת המשיב במעצר.

25. בנוסף לכך, אין בידי להתעלם מהעובדה כי המשיב מוחזק במעצר מזה כשנתיים ימים, מאז נעצר בספרד ביום 16.1.2018, ולאחר מכן הוסגר לישראל ביום 23.7.2019, אז נעצר עם נחיתתו, ומאז הוארך מעצרו עד למתן החלטה אחרת. כל זאת, לצד ההנחה הרווחת לכל הדעות כי המשפט לגופו, אשר טרם החל בו

שלב הצגת הראיות, צפוי להימשך פרק זמן ממושך, בהינתן שהינו מורכב, מרובה נאשמים ועדים.

26. מכל המקובץ עד כאן, הגעתי למסקנה כי המשיב יהיה רשאי להשתחרר מבית המעצר, ככל שתימצא חלופה משכנעת במיוחד, שיהא בה פיקוח הדוק מצד מפקחים שמעורים היטב בגורמי הסיכון הנשקפים ממנו ובכוחם יהא להציב לפניו גבולות ברורים ולאין את החשש להישנות ביצוע עבירות ולהמלטות מאימת הדין.

27. לצורך התאמת חלופה הולמת בנסיבות המתוארות, מצאתי להיעזר בשירות המבחן, נוכח הכלים הייחודיים העומדים לרשותו, לשם בחינת התאמתם של המפקחים הרבים שהוצעו מטעם ההגנה. שירות המבחן אף התבקש להגיש תסקירים משלימים, לאחר שמצאתי לתן להגנה מספר הזדמנויות להציג מפקחים נוספים אפשריים עבור המשיב.

28. למותר לציין, תסקיר שירות המבחן הוא כלי רב חשיבות בבוא בית המשפט לקבל החלטות מושכלות. בהקשר זה, נקבע לא אחת כי לשירות המבחן מעמד מיוחד ואין לסטות מהמלצה שלילית מצדו, אלא באופן חריג ומנימוקים כבדי משקל [בש"פ 9487/17 **מדינת ישראל נ' עסאלה** (7.12.2017); בש"פ 35/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.1.2018)].

עוד ראו את דברי כב' השופט (כתוארו אז) חשין באשר לחשיבות מלאכתו של שירות המבחן, כך בבש"פ 5859/04 **מדינת ישראל נ' נאיף אבו סביח** (22.6.2004), באלו המילים: "**ועוד בעניין חלופת מעצר, והוא באשר ל'חלוקת העבודה' בין בית-המשפט לבין שירות המבחן. שירות המבחן, אליבא דכולי עלמא, הינו ידו הארוכה של בית-המשפט, ותפקידו הוא, בין השאר, לבחון ולבדוק נושאים שבית-המשפט עצמו מתקשה לבחון ולבדוק. במובן מסויים ניתן לדמות את שירות המבחן לפריסקופ הנשלח מצוללת והמעביר אל קברניט הצוללת תמונות שהקברניט מתקשה לראותן בעיניו שלו. אלא שלהבדילו מפריסקופ, שירות המבחן מצרף לחוות-דעתו הערכות באשר לחלופות מעצר ובאשר לאופיו של הנאשם. חלוקת העבודה והסמכויות בין בית-המשפט לבין שירות המבחן ברורה, לכאורה, אך קיים בין-לבין שטח אפור שנתקשה לעיתים לומר אם בתחומו של שירות המבחן הוא או אם בתחומו של בית-המשפט. בה-בעת, ומתוך שבית-המשפט הוא האמור להחליט בנושא המעצר - והאחריות לפיתחו היא רובצת - חוות-דעתו של שירות המבחן חייבת לעבור את מבחן שיקול דעתו של בית-המשפט".**

29. כפי שפירטתי, שירות המבחן הגיש שלושה תסקירים, כאשר בשניים האחרונים, חיווה דעתו גם ביחס להתאמת המפקחים המוצעים שהוצגו להתרשמותו מטעם ההגנה. שירות המבחן לא המליץ כאמור על שחרורו של המשיב, אף לא להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, ולא המליץ לאשר אף לא אחד מהמפקחים המוצעים.

30. על אף המלצת שירות המבחן, מצאתי כדרכי להתרשם באופן בלתי אמצעי מכל אחד מהמפקחים המוצעים שהציגה ההגנה, באופן אישי ופרטני, על מנת להעריך את התאמתם, יכולתם, רצונם ומסוגלותם לשמש כמפקחים מציבי גבולות למשיב, בשים לב שבסופו של יום בית המשפט הוא הקובע באשר לכינונה של חלופה מתאימה, ביחס למפוקח הרלוונטי.

31. בהקשר זה, אציין כי לבית משפט זה הערכה רבה לעבודתו המקצועית של שירות המבחן, אך במקרה דנא סבורני כי שגה קצין המבחן עת מצא לנכון לקיים מפגש התרשמות והערכה משותף לשבעה מפקחים מוצעים יחדיו. אין בכונתי לקבוע מסמרות באשר לשיטות העבודה המצופות משירות המבחן, ואין לשלול את האפשרות כי מפגש שכזה ייערך בחלקו באופן קולקטיבי לצורך הצגת תפקיד הפיקוח, חשיבותו, והחובות הכרוכות בו. ברם, לצורך בחינה פרטנית באשר לכל אחד מהמפקחים המוצעים ובכלל זאת הערכת עמדתם ביחס למעשים המיוחסים למפוקח, טיב קשריהם עם המפוקח, נסיבותיהם האישיות ומגבלות אפשריות מבחינתם על אפשרות הפיקוח, יכולתם להטיל מרות על המפוקח ולהציב בפני גבולות וכד' - כל אלה הם נתונים פרטניים המשתנים ממפקח אחד למשנהו, ואיסופם נדרש לצורך הערכת התאמתם. בנסיבות אלו, סבורני כי מפגש משותף עם כלל המפקחים הפוטנציאליים חוטא למטרתו, ומונע גיבוש הערכה פרטנית ביחס לכל אחד מאותם מפקחים מוצעים. יתר על כן, אין בידי לקבל את הטענה כי מפגש משותף שכזה נדרש לצורך בחינת הסדרת הקשר בין כלל המפקחים המוצעים, משום שאין כל ערובה שכל אותם מפקחים יקבלו את אישורו של בית המשפט, ולכן אין כל הצדקה לבחון את כל המפקחים יחדיו משל מדובר בחלופת פיקוח שתאושר אך ורק כמקשה אחת.

32. בשים לב לאמור לעיל, מצאתי לתן משקל נמוך להמלצות שירות המבחן, כך בתסקירים שהוגשו מטעמו בהליך זה, בעיקר ביחס להערכתו בדבר אי התאמת המפקחים שהובאו בפניו. יתר על כן, משבית המשפט מצא להתרשם ממושכות מכל אחד מהמפקחים, באופן אישי ופרטני, ללא נוכחות מפקחים אחרים שטרם נשמע דברם, ובכלל זאת התאפשר לב"כ הצדדים להפנות שאלות מטעמם, בנוסף לשאלות שהופנו מטעם בית המשפט, הרי שהתרשמות בית המשפט היא הקובעת.

33. הנה כי כן, לאחר שמצאתי להתרשם מלא פחות מ-14 מפקחים מוצעים, אשר כולם הביעו רצון לתרום את חלקם על מנת להביא לשחרורו של המשיב, נחה דעתי כי נמצאו חמישה מפקחים, המודעים ברמה הנדרשת למיוחס למשיב בכתב האישום, מודעים לנסיבות מעצרו של המשיב וערים לגורמי הסיכון הנשקפים ממנו, כך שיהא בידם להציב בפניו גבולות ברורים ולדווח למשטרה כל אימת שיפר את תנאי מעצרו. לאור האמור, מצאתי כי יש בידם של המפקחים הנבחרים לשמש כחלופה מציבת גבולות ומטילת מורא ביחס למשיב. אותם מפקחים הביעו רצון והסכמה להיכלל במערך הפיקוח, ובכלל זאת לחתום על ערבות כספית, לאחר שובהר להם כי מודבר באחריות קולקטיבית, בחזקת ביחד ולחוד.

34. למותר לציין כי אין בנמצא חלופת מעצר הרמטית לחלוטין, משל המדובר בכליאה מאחורי סורג ובריה, אך בנסיבות דנא, בשים לב למעשים המיוחסים למשיב, המסוכנות הנשקפת מהם, עברו הפלילי, עילות המעצר, ולאחר שעמדתי על קנקנם של המפקחים הרלוונטיים, נחה דעתי כי המשך מעצרו של המשיב

בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח צמוד של מי מהפקחים שנמצאו מתאימים, לצד תנאים מגבילים, יביא לכדי הפחתה מספקת במסוכנות הנשקפת ממנו והחשש מפני שיבוש הליכי המשפט מצדו, תוך פגיעה מידתית ומופחתת בחירותו, בשלב דיוני זה.

35. מכל המקובץ, הנני מורה כדלקמן:

(א) המשיב ישוחרר מבית המעצר להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, בבית אחותו, שברח' טרומפלדור 6 ביהוד, בהתאם למפורט בדו"ח ממצאי בדיקת ההיתכנות מיום 2.12.2019, וזאת עד לתום ההליכים בעניינו.

(ב) המשיב יהיה מפוקח בכתובת המעצר, משך 24 שעות ביממה, על ידי אחת או יותר מבין המפקחות הבאות:

גב' לי הלפרין, ת"ז;

גב' ארנה בן דוד, ת"ז

גב' אהובה אלפרון, ת"ז;

גב' שלומית הר צבי, ת"ז;

גב' בתיה חטב, ת"ז.

תנאי לפיקוח על ידי המפקחות ולשחרור המשיב מבית המעצר הינו חתימה של כל אחת מהן על ערבות צד ג' בסך 350,000 ₪, להבטחת מחויבותן להודיע למשטרה כל אימת שהמשיב יפר את תנאי מעצרו.

הובהר למפקחות כי האחריות הרובצת לפתחן הינה קולקטיבית, וחובה עליהן להודיע מידית למשטרה כל אימת שהמשיב יפר את תנאי מעצרו, שאילולא כן יכול ויחולטו כל הערבויות, אף אם יימצא כי המשיב הפר את תנאי המעצר תחת פיקוחה של רק אחד מבין המפקחות.

(ג) נאסר על המשיב לצאת מכתובת המעצר בפיקוח אלקטרוני, למעט לצורך התייצבות לדיונים בעניינו בבית המשפט או כל יציאה אחרת שתאושר מראש בהחלטת בית משפט, לאחר שתובא לפתחו בקשה מנומקת. מובהר בזאת כי בכל יציאה מכתובת המעצר, ילווה המשיב באופן צמוד על ידי אחת או יותר

מבין המפקחות שאושרו על ידי בית המשפט, וזאת כל עוד לא נתקבלה החלטה אחרת.

(ד) נאסר על המשיב ליצור כל קשר, בין במישרין ובין בעקיפין, באמצעות הטלפון, האינטרנט, רשתות חברתיות או בכל אמצעי אחר, עם מי מהמעורבים בפרשה המפורטת בכתב האישום.

(ה) נאסר על המשיב לעשות כל שימוש, בעצמו או באמצעות אחר, במחשב או בטלפון חכם, שביכולתם להתחבר לרשת האינטרנט. כל התקשרות טלפונית בהשתתפות המשיב תעשה באמצעות טלפון קווי בלבד, ואף זאת בנוכחות ובטווח שמיעה של לפחות אחת מהמפקחות.

(ו) ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד המשיב עד להחלטה אחרת.

דרכונו של המשיב יופקד במזכירות בית המשפט כתנאי לשחרור.

(ז) להבטחת התנאים וכתנאי לשחרור, יחתום המשיב על ערבות עצמית בסך 750,000 ₪; כל אחת מהמפקחות תחתום על ערבות צד ג' בסך 350,000 ₪; ויופקד פיקדון כספי, במזומן או בערבות בנקאית, בסך 300,000 ₪.

ככל שלא יופקדו הערבויות יישאר המשיב במעצר ויובא לפניי ביום 29.1.2020 בשעה 12:00.

36. מובהר בזאת למשיב כי כל הפרה של תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני עשויה להביא לחידוש הדיון בשאלת תנאי מעצרו, לרבות האפשרות לעצרו מאחורי סורג ובריה עד לתום ההליכים בעניינו.

37. יחידת האיזוק האלקטרוני תוודא חיבור המשיב למערך הפיקוח האלקטרוני בסמוך לשחרורו.

38. העתק ההחלטה יישלח לשירות המבחן ולמנהלת יחידת האיזוק האלקטרוני.

ניתנה היום, כ"ה טבת תש"פ, 22 ינואר 2020, במעמד הצדדים.